

ROK NENĀ•VISTI

ĀĀEtrtek, 03 leden 2019

NenĀjvist, kterou vidĀ-me v naĀjĀ- spoleĀnosti, nenĀ- kulturnĀ- vĀjilka. Ta je snad s muslimy v zĀjpadnĀ- EvropĀ. U nĀjs zatĀ-m nenĀ-. U nĀjs je dokonce velikĀj kulturnĀ- tolerance. NenĀjvist mĀj jinĀĀ pĀ™Ā-Āiny. Pan HalĀ-k se podivuje, proĀ• kteĀ™Ā- snad nebyli nikdy v kostele, v BrnĀ nĀjsilnĀ protestovali proti hĀ™e: NaĀje nĀjsilĀ-, vaĀje nĀjsilĀ-, ve kterĀĀ JeĀ³ znĀjsilĀ^uje muslimku. To je prĀjvĀ nepochopenĀ- naĀjeho paradigmatu.

Jsou kulturnĀ zakotveni v kĀ™esĀnskvĀ-, hĀjjĀ- JeĀ³Ā-Āje jako souĀĀjst naĀjĀ- kultury, jako zdroj pravidel, jako zdroj civilizace, nikoliv jako syna BoĀ³Ā-ho, narozenĀĀho z panny. MnozĀ-, aĀ• jejich racionalistickĀĀ pĀ™esvĀdĀenĀ- jim nedovoluje kĀ™esĀnskou vĀ-ru pĀ™ijmout v celĀĀm komplexu, v zĀjmmu jakĀĀhosi kulturnĀ-ho smĀ-ru chodĀ- na VĀjnoce do kostela a podporujĀ- zĀjchranu kĀ™esĀnskĀ½ch pamĀitek. Proto takĀĀ u nĀjs kulturnĀ- vĀjilka nenĀ-, lidĀĀ jsou tolerantnĀ- ke vĀjem domĀjĀ-m kulturnĀ-m entitĀjm. Ale u nĀjs je vĀjilka ideologicky definovanĀ½ch zĀjmmĀ.

Nic nenĀ- ponechĀino k nĀjakĀĀ shodĀ na obecnĀ½ch principech. MorĀjilka se stala pouze nĀjstrojem politickĀĀho boje. PlatĀ- morĀjilka pro druhĀĀ, nikoliv pro mne a moji skupinu, pro moji bublinu. UKĀjzkovĀ½m pĀ™Ā-kladem je pĀ™Ā-pad Kosova: odtrĀ³enĀ- Kosova od JugoslĀvie je sprĀjvnĀĀ, odtrĀ³enĀ- Krymu od Ukrajiny nikoliv. Jak vidĀ-me, morĀjlnĀ- soud je podĀ™Ā-zen politickĀ½m zĀjmmĀ-m, neboĀĀ v obou pĀ™Ā-padech obyvatelstvo tĀchto ĀzemĀ- odtrĀ³enĀ- a nĀjslednou zmĀnu statusu chtĀlo, navĀ-c Krym byl ruskĀ½ do r. 1954, ale Kosovo bylo vĀ³dy souĀĀjstĀ- Srbska.

Pan HalĀ-k kritizuje, moĀ³nĀj zcela sprĀjvnĀ, francouzskĀ½ denĀ-k Charlie Hebdo, kterĀ½ uveĀ™ejnil karikaturu Mohameda, Ā³e je pĀ™Ā-liĀj expresivnĀ-, pĀ™Ā-liĀj nemravnĀ½ a Ā³e je nevhodnĀĀ karikovat nĀjboĀ³enskĀĀ symboly, a tĀ-m omlouvĀj nĀjak teroristickĀ½ Ātok na jeho redakci. Ale kdyĀ³ by mĀl shodnĀ odsoudit hru NaĀje nĀjsilĀ-, vaĀje nĀjsilĀ-, kde jsou kĀ™esĀnskĀĀ symboly stejnĀ (nebo jeĀjtĀ nemravnĀji) urĀjĀ³eny, tak tuto hru obhajuje.

Kde jsou ty zĀjmy, kterĀĀ se takto obhajujĀ-? TĀch je samozĀ™ejmĀ mnoho, mnohdy malichernĀĀ, mnohdy jde o nĀjakĀĀ oponenty, mnohdy jsou spory ideologickĀĀ a mocenskĀĀ. Zde uĀ³ se rĀ½sue nĀjakĀj zĀjvislost na zahraniĀĀ- a svĀtovĀ½ch ideologiĀ-ch.

J. Habermas

pĀ-Āje: âĚOsoba, aby mohla bĀ½t sama sebou, musĀ- v procesu utvĀjĀ™enĀ-, kdyĀ³ se formuje identita, mĀ-t vztaĀ³nĀ½ bod mimo tradiĀnĀ- svazky... MusĀ- rozbĀ-t moc minulosti nad budoucnostĀ-.âĀ Habermas vytvĀjĀ™Ā- jakousi âĚĀistou osobuâĀ, kterĀj prĀ½ odpovĀ-dĀj âĚpĀ™irozenĀĀmu svĀtuâĀ, naprosto osvobozenou od jakĀ½chkoliv vnĀjĀjĀ-ch vlivĀ: âĚosoby jsou samy sebou a nepromlouvĀj Ā³ĀjdnĀ½ hlas neĀ³ vlastnĀ-âĀ.

To se uĀ³ projevuje. CelĀj tato ideologie je naprosto mylnĀj. EvropskĀ½ establishment vĀjak jinou sjednocujĀ-cĀ-myĀjlenku nemĀj. NemĀj ji proto, Ā³e zavrhl kĀ™esĀnskvĀ- jako univerzĀjlnĀ- myĀjlenku, a relativistickĀj lidskĀj prĀjva, kterĀj si pĀ™edsevzal jako ideu, jsou pokroucena

univerzalizmem a směřujícím k univerzálnímu člověku jednotlivci podle Habermasovy definice.

Je to jaksi

neskutecný tvor bez národa, bez rodiny, bez genderového statusu, bez jasného pohlaví, bez tělesného statusu, absolvent inkluzivního školství s názkivými znalostmi bez rozlišení a s nivelizovaným diplomem v kapse. Vše to je prosazováno velmi pečlivě pomocí agendami gender-feminismu, unisexuálního, multikulturalismu, humanrightismu a multikulturalismu. Vše to směřuje k likvidaci kolektivní rodiny, obce a národa, ničící sociální kapitál, je proti kolektivní sounáležitosti a lidské emotivní orientovanému spolupráci a vytváření univerzálního člověka.

Multikulturalismus

je jaksi, nejspíše je průrodný projekt, než se dosáhne splnutí kultur, spíše je jejich zájnik. Kultury mají být v nějaké admixture, směseny tak, aby se zřehocovaly do úplného jejich zájniku (nikoliv odděleny v ghettech). Potom už nebudou kulturní rozdíly a spory. Univerzální člověk už nebude mít vztah k národu nebo státu, který tak nebude.

Tato

ideologie univerzalizmu zachvacuje mladé lidi a stávají se pro mnohé náboženstvím. Prosazuje se všemi mocenskými způsoby (penězi, evropskými předpisy). Příčinným je to neuskutečnitelná iluze. Člověk vychovaný bez tradic jen ideologií univerzálních lidí, bez vztahu ke společenstvu a tradičnímu řádu, bez pravidel pro vznik rodin, nikdy neexistoval a existovat může jen jednu generaci. Nejspíše je zanikne bojem nekompatibilních kultur, vyměněním nedostatkem dětí a jejich špatnou výchovou k relativismu, nerozeznávají cíle - hodnoty od nevhodných (neuznávají cíle - autority, neuznávají cíle - nezájtnou práci pro společnost, neuznávají tradice, neuznávají domov a rodinu jako hodnotu atd.). Oproti tomu je poměrně slabá fronta mnoha směrů obyčejných lidí - zatěžených bezprostředněm všedním, ale je početná a jak vidět. Vše - v konzervativních zemích, v USA, v Polsku a Maarsku - kdy se objeví různé osobnosti, které dovedou věci dobré vysvětlit, logicky zdůvodnit a vzbudit zájem ani ne tak ideologicky, ale poukazem na ohroženou tradici hodnot.

Bohužel,

opozice nepochopila celou šířku této zhouby.

Proto už hledají, jak obranu domova zahrnout do xenofobie, nacionalismu a nenávisť k odlišným lidem, jak na to najít, aby se toto myšlené stalo nepřátelským a mohlo se zakázat. To vše už v některých zemích na západ od nás je, a třebaže bychom je měli za vzor. Nenávist chtějí vyprovokovat proti vnějším nepřátelům, kterým ovšem není islám, ale kupodivu Rusko, především proto, aby se odvedla pozornost od skutečných problémů a skutečného nebezpečí.

Spíše bych

vše tal uváděl domů - lidem, odkud tato nenávist pochází, a není od našich obyčejných lidí a jimi zvolených stejných obyčejných politiků, nedokonalých a selhávajících, a je člověk, nám nesloužící, přičemž zveněk a bojujeme jako vazalové jiných za cizí zájmy. My zde potěbujeme své život bez páťkopání a myslím si, a je plány antropologického univerzalizmu vzniklého z kulturního marxismu musí odmítnout v zájmu našeho přžití, zároveň s nucenou migrací.

Hájemně

integrovaný pocit domova by měl být evádat. Rozmáky by neměly být antagonistické a speciální vše jednotlivců by měla být v souladu s obecnou vůlí společností.

Do Nového roku přeji kromě běžných osobních
přání-

uvědomit toho, co nás rozděluje,

abychom mohli pracovat na zhlazených kopcích.